

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, dnia 15 maja 2009 r.

DKK – 430/2/09/AS

DECYZJA nr DKK - 23/09

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na Exide Technologies S.A. z siedzibą w Poznaniu karę pieniężną w wysokości 29 206,80 zł (słownie: dwadzieścia dziewięć tysięcy dwieście sześć złotych osiemdziesiąt groszy), tj. równowartość 7 000 EURO (słownie: siedem tysięcy EURO), płatną do budżetu państwa, z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ww. ustawy w toku wszczętego w dniu 20 października 2008 r. postępowania antymonopolowego w sprawie zamiaru koncentracji, polegającej na przejęciu przez Orzeł Biały S.A. z siedzibą w Bytomiu kontroli nad Baterpol Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach (sygn. akt DKK1-421/66/08/AS).

UZASADNIENIE

W dniu 20 października 2008 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem Urzędu” lub „organem antymonopolowym”, na podstawie art. 49 ust. 2 w związku z art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), zwanej dalej „*ustawą antymonopolową*”, wszczął na wniosek spółki Orzeł Biały S.A. z siedzibą w Bytomiu postępowanie antymonopolowe w sprawie zamiaru koncentracji, polegającej na przejęciu

przez Orzeł Biały S.A. z siedzibą w Bytomiu kontroli nad Baterpol Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach (sygn. akt DKK1-421/66/08/AS).

Pismem z dnia 9 grudnia 2008 r. na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ustawy antymonopolowej Prezes Urzędu wezwał dostawców zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych, w tym Exide Technologies S.A. z siedzibą w Poznaniu, zwaną dalej „Exide” lub „Spółką”, do nadesłania niezbędnych danych i informacji, mających znaczenie w sprawie, tj. o przedstawienie oceny ww. koncentracji oraz systemu zawierania i wykonywania umów na dostawę złomu akumulatorowego z Orzeł Biały S.A. oraz Baterpol Sp. z o.o., wskazanie 10 krajowych i zagranicznych odbiorców złomu akumulatorowego, podanie średnich cen zakupu jednej tony złomu akumulatorowego w Polsce i za granicą w 2007 r. i w 2008 r. oraz przedstawienie oceny opłacalności importu/eksportu z uwzględnieniem barier administracyjnych, handlowych, w szczególności ze wskazaniem, jakie znaczenie w tej działalności mają koszty transportu.

Zgodnie z dyspozycją art. 50 ust. 2 ustawy antymonopolowej powyższe żądanie Prezesa Urzędu zawierało wskazanie zakresu informacji, celu żądania i terminu udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. W ww. piśmie Prezes Urzędu określił wzywanych przedsiębiorcom, w tym Exide, 7 dniowy termin udzielenia informacji.

Pismem z dnia 19 grudnia 2008 r., przesłanym faxem, Spółka zwróciła się o przedłużenie wyznaczonego na udzielenie odpowiedzi terminu do dnia 7 stycznia 2009 r., co organ antymonopolowy zaakceptował w drodze milczącej zgody. W związku z brakiem odpowiedzi Exide, Prezes Urzędu pismem z dnia 14 stycznia 2009 r., doręczonym dnia 21 stycznia 2009 r., ponownie wezwał Spółkę do udzielenia odpowiedzi w terminie 3 dni, w zakresie określonym w wezwaniu z dnia 9 grudnia 2008 r., i ponownie poinformował o sankcjach określonych w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy antymonopolowej bądź udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Spółka udzieliła odpowiedzi na powyższe wezwanie organu antymonopolowego pismem z dnia 27 lutego 2009 r., doręczonym do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dnia 9 marca 2009 r. (data nadania w urzędzie pocztowym - 3 marca 2009 r.), a więc ze znacznym naruszeniem 3 dniowego terminu, wyznaczonego przez organ antymonopolowy do udzielenia żądanych informacji. Podkreślić również należy, iż pismo to wpłynęło po wydaniu przez Prezesa Urzędu decyzji nr DKK – 10/09 z dnia 5 marca 2009 r.,

kończącej postępowanie w sprawie przejęcia przez Orzeł Biały S.A. kontroli nad Baterpol Sp. z o.o.

Wobec powyższego organ antymonopolowy postanowieniem z dnia 16 marca 2009 r. wszczął na podstawie art. 49 ust. 1 w związku z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej postępowanie antymonopolowe w sprawie nałożenia na Exide kary pieniężnej z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy antymonopolowej w toku postępowania antymonopolowego w sprawie zamiaru koncentracji, polegającej na przejęciu przez Orzeł Biały S.A. kontroli nad Baterpol Sp. z o.o.

O wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary organ antymonopolowy, zgodnie z art. 61 § 4 kpa, zawiadomił Spółkę pismem z dnia 16 marca 2009 r. i wezwał ją do ustosunkowania się do postawionego zarzutu, podania przyczyn nieudzielenia w terminie odpowiedzi na pismo z dnia 14 stycznia 2009 r. oraz podania wielkości przychodu osiągniętego w 2008 r. w rozumieniu art. 4 pkt 15 ustawy antymonopolowej. Osoba uprawniona w siedzibie Spółki potwierdziła odbiór zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary w dniu 21 marca 2009 r.

W dniu 31 marca 2009 r. Spółka osobiście doręczyła do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pismo z dnia 27 marca 2009 r., stanowiące odpowiedź na zawiadomienie Prezesa Urzędu o wszczęciu postępowania. W piśmie tym Spółka przyznała, iż jej odpowiedź z dnia 27 lutego 2009 r. na wezwanie organu antymonopolowego z dnia 14 stycznia 2009 r. została udzielona z naruszeniem terminu wyznaczonego przez Prezesa Urzędu.

Z wyjaśnień Spółki wynika, że przekroczenie terminu określonego przez Prezesa Urzędu nie wynikało z jej złej woli, tylko spowodowane było koniecznością spełnienia bardzo szczegółowych procedur raportowania w ramach systemu kontroli, funkcjonującego w grupie kapitałowej Exide (dalej „Grupa Exide”), do której należy Spółka. Jednym z jego przejawów jest między innymi wielostopniowy system autoryzacji, który regulowany jest szeregiem dokumentów, a także polityką Grupy Exide w ramach tzw. Delegowania Uprawnień. Dla przykładu, według wymogów tej polityki, istotne umowy zawierane przez Spółkę, oprócz uzyskania podpisów lokalnego Zarządu, muszą być zaaprobowane na specjalnym druku formularza przez dodatkowych 7 osób na poziomie Grupy Exide. Podobnie złożenie informacji do instytucji rządowej musi być poprzedzone uzyskaniem aprobaty odpowiednich stopniem osób na poziomie Grupy Exide. Procedury te powodują, że wszelkie dokumenty i informacje udzielane na zewnątrz muszą przejść odpowiednią, czasochłonną ścieżkę

autoryzacji na szczeblu europejskim, a w końcowym efekcie często również na szczeblu głównej siedziby Grupy Exide w Stanach Zjednoczonych. Wszystkich pracowników Spółki obowiązuje Kodeks Etyczny Grupy Exide, który zawiera między innymi ściśle uregulowania dotyczące działań dyscyplinarnych za naruszenie zasad polityk grupowych. Takie działania dyscyplinarne są podejmowane również wobec osób, które naruszają wymóg przestrzegania wielostopniowego systemu autoryzacji zwłaszcza w przypadku ujawnienia tajemnic handlowych i informacji finansowych.

Spółka wskazała, że po raz pierwszy naruszyła przepisy ustawy antymonopolowej. W ocenie Exide postępowanie antymonopolowe, w sprawie którego Spółka udzieliła informacji po upływie określonego terminu, nie dotyczyło wyeliminowania naruszeń ustawy antymonopolowej przez stosowanie zakazanych tą ustawą praktyk ograniczających konkurencję lub praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, a jedynie dotyczyło postępowania, mającego określić, czy zamiar koncentracji nie naruszy takich interesów w przyszłości. Tak więc w ocenie Spółki opóźnienie udzielenia odpowiedzi nie naruszyło interesu publicznego.

Powołując się na wskazane wyżej okoliczności, postanowienia art. 111 ustawy antymonopolowej oraz fakultatywny wymiar kary, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej, Spółka wniosła o odstąpienie przez organ antymonopolowy od wymierzenia jej kary pieniężnej. Kara ta byłaby, jej zdaniem, tym bardziej dotkliwa, że Exide działa w branży motoryzacyjnej, która wyjątkowo silnie dotknięta została obecnym kryzysem ekonomicznym.

Spółka osiągnęła przychody podatkowe w wysokości [*informacja stanowiąca tajemnicę przedsiębiorstwa*].

Postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2009 r. organ antymonopolowy zaliczył w poczet materiału dowodowego niniejszego postępowania dokumenty zebrane w trakcie postępowania o sygnaturze DKK1 – 421/66/08/AS, dotyczące korespondencji pomiędzy Prezesem Urzędu a Spółką. Pismem z dnia 8 kwietnia 2009 r. organ antymonopolowy poinformował Exide o prawie zapoznania się z całością akt zgromadzonych w sprawie oraz o prawie przedstawienia swojego stanowiska odnośnie do zgromadzonego materiału dowodowego w terminie do dnia 30 kwietnia 2009 r. Spółka w piśmie z dnia 21 kwietnia 2009 r. odnosząc się do powyższego podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko.

W oparciu o przedstawiony stan faktyczny organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Prezes Urzędu jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Wszelkie działania Prezesa Urzędu podejmowane są w interesie publicznym, mając na uwadze ochronę konkurencji i praw konsumentów. W związku z powyższym Prezesowi Urzędu przyznano szczególne kompetencje związane ze sprawowaniem kontroli przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów ustawy antymonopolowej.

Wskazane okoliczności zdecydowały między innymi, że przedsiębiorcy oraz ich związki zostali zobowiązani – na mocy art. 50 ust. 1 ustawy antymonopolowej – do przedkładania organowi antymonopolowemu wszelkich koniecznych informacji na jego żądanie. Oznacza to, iż obowiązek udzielenia odpowiedzi w pełnym zakresie i wyznaczonym terminie ciąży na każdym podmiocie, do którego Prezes Urzędu zwróci się z żądaniem udzielenia informacji.¹ Zakres informacji wymaganych od przedsiębiorców określa Prezes Urzędu, przy czym podmioty te zasadniczo nie mogą kwestionować zakresu żądanych informacji, bowiem ocena, czy żądane materiały są niezbędne do realizacji zadań przez Prezesa, należy do tego organu.²

W celu efektywnego egzekwowania obowiązków, jakie spoczywają na przedsiębiorcach w zakresie wynikającym z ustawy antymonopolowej, Prezesowi Urzędu zostały nadane przez ustawodawcę instrumenty umożliwiające dyscyplinowanie przedsiębiorców w zakresie wykonywania przepisów ww. ustawy. Takim uprawnieniem jest między innymi art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej, który przewiduje możliwość nałożenia w drodze decyzji kary pieniężnej, jeżeli przedsiębiorca, choćby nieumyślnie, nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy antymonopolowej. Prezes Urzędu na podstawie tego przepisu może wymierzyć karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 EURO. Zgodnie z art. 5 ustawy antymonopolowej wartość EURO podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary pieniężnej. Średni kurs EURO ogłoszony przez NBP w

¹ por. E. Modzelewska – Wąchał, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, TWIGGER, Warszawa 2002, str. 222

² por. wyrok SA z dnia 16 grudnia 1998 r., XVII Ama 62/98.

ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary, tj. w dniu 31 grudnia 2008 r., wyniósł 4,1724 zł.

O zastosowaniu sankcji, jak i o jej wysokości decyduje Prezes Urzędu w ramach uznania administracyjnego, kierując się między innymi zasadami określonymi w art. 111 ustawy antymonopolowej, tj. uwzględniając w szczególności okres, stopień i okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy. Należy jednak podkreślić, że katalog przesłanek wskazanych w tym artykule, którymi powinien kierować się Prezes Urzędu przy ustalaniu wymiaru kary, jest jedynie przykładowy.

Kara pieniężna za nieudzielenie informacji określona w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej ma charakter:

- (a)** represyjny – nakładana jest za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu;
- (b)** prewencyjny – ma zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa;
- (c)** dyscyplinujący – zagrożenie nią, czyli potencjalna możliwość nałożenia kary pieniężnej przez Prezesa Urzędu, ma skłaniać przedsiębiorców do udzielania żądanych informacji i dokumentów.

Takie też stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. III SK 31/04), w którym stwierdził, iż kara pieniężna określona w art. 101 ust. 2 pkt 2 lit. b) nieobowiązującej już ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (obecnie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej) jest sankcją za niedopełnienie obowiązku i ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Zdaniem Sądu, cel ten wymaga przyjęcia możliwości nałożenia na przedsiębiorcę kary nie tylko wówczas, gdy do chwili wydania przez Prezesa Urzędu decyzji o nałożeniu kary nie została udzielona jakakolwiek informacja, ale także wówczas, gdy żądana informacja została udzielona ze znacznym opóźnieniem. Z treści powołanego orzeczenia można wywnioskować, że karą pieniężną może skutkować nie tylko zaniechanie udzielenia odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu, ale także udzielenie odpowiedzi po wyznaczonym terminie. W interesie Prezesa Urzędu leży bowiem zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy nie udzielają odpowiedzi na jego żądanie. Podkreślić należy, że ustawodawca szeroko zakreśla odpowiedzialność przedsiębiorcy za naruszenia typu proceduralnego, czego wyrazem jest

zagrożenie sankcją w postaci nałożenia kary pieniężnej nawet w przypadku nieumyślnego nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał za konieczne nałożenie na Exide kary pieniężnej z uwagi na fakt nieudzielenia w wyznaczonym terminie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy antymonopolowej w toku wszczętego w dniu 20 października 2008 r. postępowania w sprawie zamiaru koncentracji, polegającej na przejęciu przez Orzeł Biały S.A. kontroli nad Baterpol Sp. z o.o. Chociaż art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej stanowi o nałożeniu kary pieniężnej w razie nieudzielenia informacji lub w razie udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd i nie mówi wprost o sankcjonowaniu karą pieniężną przekroczenia przez przedsiębiorcę terminu na udzielenie informacji, to oczywiste jest, że sformułowanie "*nieudzielenie informacji*" oznacza w kontekście celu tego przepisu, jego istotnego sensu normatywnego, zarówno nieudzielenie informacji w ogóle, jak i udzielenie informacji po wyznaczonym przez Prezesa Urzędu terminie³. Zważywszy, że przekazanie Prezesowi Urzędu stosownych informacji ma służyć sprawnemu i efektywnemu przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego należy przyjąć, że nieudzielenie informacji w terminie (udzielenie jej po upływie wyznaczonego terminu) stanowi taką samą przeszkodę w osiągnięciu tego celu, jak nieudzielenie jej w ogóle⁴.

Prezes Urzędu zdecydował nałożyć na Exide karę pieniężną w wysokości 29 206,80 złotych, co stanowi równowartość 7 000 EURO. Nakładając karę pieniężną organ antymonopolowy wziął pod uwagę fakt naruszenia przez Spółkę obowiązku, o którym mowa w art. 50 ustawy antymonopolowej, skutkującym sankcją określoną w art. 106 ust. 2 pkt 2 tej ustawy, poprzez nieudzielenie przez nią odpowiedzi na żądanie Prezesa Urzędu w wyznaczonym terminie, pomimo przedłużenia tego terminu przez organ antymonopolowy do dnia 7 stycznia 2009 r. oraz monitu z dnia 14 stycznia 2009 r.

Informacje żądane przez Prezesa Urzędu, w tym m.in. w zakresie systemu zawierania i wykonywania umów na dostawę złomu akumulatorowego z Orzeł Biały S.A. oraz Baterpol Sp. z o.o., średnich cen zakupu jednej tony złomu akumulatorowego w Polsce i za granicą w roku 2007 i w 2008 oraz opłacalności importu/eksportu z uwzględnieniem barier administracyjnych, handlowych, w szczególności ze wskazaniem, jakie znaczenie w tej działalności mają koszty transportu, miały dla organu antymonopolowego istotne znaczenie dla oceny zamiaru koncentracji, polegającej na przejęciu przez Orzeł Biały S.A. kontroli nad

³ Por. wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2004 r. ,sygn. III SK 31/04.

⁴ Ibidem.

Baterpol i jej skutków rynkowych z uwagi na fakt, iż uczestnicy tej koncentracji są jedynymi podmiotami działającymi na krajowym rynku recyklingu złomu akumulatorowego i ich łączny udział rynkowy wynosi 100%.

Żądanie udzielenia informacji skierowane zostało łącznie do 17 dostawców zużytych akumulatorów kwasowo – ołowiowych, o różnej skali działalności – zarówno dużych, jak i średnich oraz małych. Wszyscy ankietowani przedsiębiorcy działający na tym rynku, z wyjątkiem Exide, udzielili żądanych przez Prezesa Urzędu informacji.

Podkreślić również należy, iż postępowanie antymonopolowe w sprawie koncentracji stosownie do treści art. 96 ust. 1 ustawy antymonopolowej powinno być zakończone nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia jego wszczęcia. Zwrócenie się przez Prezesa Urzędu do przedsiębiorców z żądaniem udzielenia informacji na podstawie art. 50 tej ustawy nie przerywa ani nie przedłuża tego okresu. W związku z tym sankcje przewidziane w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej są jedynym środkiem, jakim dysponuje organ antymonopolowy, aby wymóc na ankietowanych przedsiębiorcach udzielenie informacji w określonym terminie, tj. przed zakończeniem postępowania w sprawie koncentracji, aby odpowiedzi te mogły zostać uwzględnione przy ocenie danej koncentracji. W przedmiotowej sprawie pismo Exide wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dnia 9 marca 2009 r., tj. po wydaniu przez Prezesa Urzędu decyzji nr DKK – 10/09 z dnia 5 marca 2009 r., kończącej postępowanie w sprawie koncentracji spółek Orzeł Biały S.A. i Baterpol Sp. z o.o., a zatem nie mogło zostać uwzględnione przy ocenie tej sprawy.

Ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes Urzędu wziął pod uwagę stopień zawinienia, objawiający się w możliwości udzielenia odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu i świadomym jego zaniechaniu. Brak odpowiedzi na pismo Prezesa Urzędu z dnia 9 grudnia 2008 r., pomimo przedłużenia - na wniosek Spółki - udzielenia odpowiedzi do dnia 7 stycznia 2009 r., i brak reakcji Spółki po upływie ww. przedłużonego terminu może jedynie świadczyć o przekonaniu Spółki o jej bezkarności. Tezę tę potwierdza z kolei brak jakiegokolwiek odpowiedzi Spółki na monit organu antymonopolowego z dnia 14 stycznia 2009 r., w wyznaczonym trzydniowym terminie. W konsekwencji późniejsze udzielenie przez Exide odpowiedzi na żądanie organu antymonopolowego, doręczone z ponad miesięcznym opóźnieniem (data wpływu do Urzędu – 9 marca 2009 r.) należy uznać za naruszenie przepisów ustawy antymonopolowej, o którym mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 tej ustawy.

Istnienie w Grupie Exide szczegółowych procedur raportowania w ramach systemu kontroli funkcjonującego w grupie kapitałowej Exide, skutkujących „czasochłonną ścieżką autoryzacji” dokumentów wychodzących ze Spółki do instytucji rządowych nie może stanowić okoliczności łagodzącej w przedmiotowej sprawie. Należy zauważyć, iż skutki obowiązywania wewnętrznych procedur przedsiębiorców nie mogą rozciągać się na sferę obrotu prawnego, gdyż nie stanowią obowiązujących źródeł prawa. Zatem ryzyko negatywnych dla przedsiębiorcy skutków, wynikających z istnienia proceduralnych aktów wewnętrznych regulujących jego działalność przedsiębiorcy, ponosi on sam.

Uznanie przywoływanych przez Exide powyższych okoliczności prowadziłyby do sytuacji, w której nigdy nie byłoby właściwego momentu do ukarania przedsiębiorcy naruszającego obowiązek udzielenia w terminie informacji, ponieważ zawsze doszłoby do udzielenia żądanej informacji, tj. po przekroczeniu wyznaczonego terminu z uwagi na istnienie procedur wewnętrznych przedsiębiorcy, co czyniłoby nałożenie kary bezprzedmiotowym. Jak wyżej wskazano, w przedmiotowej sprawie doszło do znacznego opóźnienia przy udzielaniu tych informacji (ponad miesiąc). W ocenie Prezesa Urzędu jedynie w sytuacji kilkudniowego opóźnienia przy udzielaniu żądanych przez Prezesa Urzędu, Exide mógłby tłumaczyć wewnętrznymi procedurami – ale

Kara pieniężna przewidziana w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej jest sankcją nakładaną na przedsiębiorcę za niedopełnienie obowiązku udzielenia na żądanie Prezesa Urzędu informacji niezbędnych dla wszczęcia i prowadzenia - w interesie publicznym (art. 1 ust. 1 ww. ustawy) - postępowania antymonopolowego, w tym postępowania w sprawie zamiaru koncentracji. Ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Odmienne założenie osłabiłoby znacznie prewencyjną, represyjną i dyscyplinującą funkcję tej kary. Zatem pogląd Spółki, iż jej opóźnienie w udzieleniu odpowiedzi nie naruszyło interesu publicznego jest niezasadny.

Zdaniem Prezesa Urzędu wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia Exide i skutecznie zapobiegnie naruszeniom ustawy antymonopolowej przez tę Spółkę w przyszłości. Spełnia również swoją rolę ogólnoprewencyjną, zniechęcającą do naruszenia prawa przez przedsiębiorców.

Istotną okolicznością wziętą pod uwagę przez Prezesa Urzędu, wpływającą na obniżenie wysokości kary pieniężnej, był natomiast fakt, iż uchybienie obowiązkowi

udzielenia informacji stanowi pierwsze naruszenie przepisów ustawy antymonopolowej przez Exide.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności Prezes Urzędu orzekł, jak w sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy antymonopolowej karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Zgodnie z art. 81 ust. 1 ustawy antymonopolowej w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia.

Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Danuta Gruszczyńska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Kontroli Koncentracji

Otrzymuje:

Exide Technologies S.A.